

משה קאופמן ז"ל

דברים על קברו

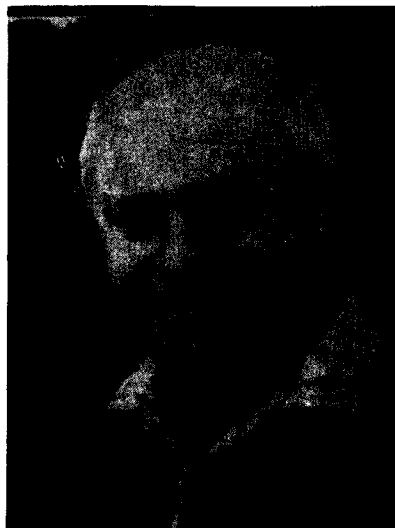
משה מסמל באישיותו את כל אשר עבר על קיבוצנו – קן שומרי, קיבוץ הכשרה, עליה, התישבות, הגנה, קליטת עליה, יצירת חברה חדשה. הוא היה נגר כאשר עבדנו בעבודות חוץ, רפתן כאשר בנינו את משקנו החקלאי, פעיל במפ"ם בחולון כאשר האמנו כי יש לבנות גשר בין פועלי העיר והכפר, ופעיל בהתאחדות מגדלי הבקר. בערוב חייו, כאשר עזב את מחסן הכל-בו וחזר לרפת, היה גאה בכך שהצעירים קראוהו בחזרה.

ביחוד זוכר אני את הלילות הארוכים שעשינו יחד בהפוגות בין הקרבות. בבוקר הפיקוד מחכים היינו ליחידות הפלמ"ח העומדות לחצות את הכביש שבשליטת המצרים – בדרכם אל אחד מהישובים הבודדים הנצורים בנגב. תמיד מצליח משה לארגן קצת אוכל ולהכין ארוחה חמה שיוכלו לסעוד את לבם בדרכם הקשה.

אכן זכינו ברבות הימים למשק מפואר. נכדינו יכולים להתרוצץ בשדות בלי מורא ופחד ולקטוף פרחי בר. זכינו לבנים ובני בנים ממשיכי דרך, הבונים כפר שיתופי כפי שחלמת עליו בקן בוולוצלבק על גדות הוויסלה – אלא שקבוצת המיסדים הולכת ומצטמקת מיום ליום והולכת ומתרחבת משפחת האבלים.

יהי משה זכרך ברוך!

קובה וילן, נגבה

הגיע גם תורו של יקירנו משה קאופמן. חשבתי משה, שנזכה בעוד שבועיים להשיק כוסית ולשתות לחיים – בחג ה-40 לעלייתנו על הקרקע, ולהעלות במשותף זכרונות מהימים ההם – ימי הוד וגבורה, ימי העליה והנצחון על הפולש המצרי כאחד. אולם הגורל התאכזר – לבך פסק לפעום, ובמקום דברי הודיה על שזכינו כי חלומות רבים התגשמו – עלי לשאת דברי הספד על קברך.

התאחדות מגדלי בקר בישראל

משתתפת בצערם של המשפחה
ושל קיבוץ נגבה

על מותו של

משה קאופמן ז"ל

מוותיקי מקימי ענף הרפת בישראל

השרות להזרעה מלאכותית

אבל ומשתתף בצער המשפחה וקיבוץ נגבה
על מותו של החבר והידיד

משה קאופמן ז"ל

ממסדי ופעילי השרות

ההנהלה וחבר העובדים